

עלון מס' 222
"ו' תשרי התשע"ב

וילך

זמני השבת
לפי אופק אשדוד

בניסת השבת: 18:16
יציאת השבת: 19:13

חומרי בניין וקרימיקה
אדירם
סניף צומת ראם
08-8602602

להי"י

"מחודדין בפיר"...

שיהיו דברי תורה

"ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא" (ל"א, י')

כאשר הבן מגורש מביתו הוא יוצא ופוגש באריה.. במצב כזה, אם הבן הוא חסר דעת יאמר לעצמו אבי זרק אותי ועתה עלול אני להטרף..

אך אם הבן בר דעת הוא יבין ויאמר לעצמו: הן לא יתכן שאבי היקר יזרקני מחוץ לבית אל מקום שבו נתון אני לרחמיו של האריה.. וכשרואה הילד את האריה שואג לפניו הוא רץ למולו וקורא: "אבא, זה אתה! אתה מתחבא, אתה התחפשת לאריה אינני מפחד כלל...!"

הטרגדיות הגרועות בחיים אינם אלא כביכול 'מחבוא' של הקב"ה ה' בכבודו ובעצמו הוא הנמצא בתוכן. זוהי ההגדרה האמיתית לכל הצרות שבעולם..

תמיד זהו הבורא יתברך שמביא את הצרות כדי שנחפש אותנו ונשוב אליו.. וזוהי עבודתנו בתקופה זו במיוחד להתקרב אל הבורא שהוא מקור הטוב.

תפארת שמשון

"כי לא תשכחו מפני זרעו" (ל"א, כא)

פעם התקיימה בעיר וילנא אסיפת רבנים. באסיפה דיבר הח"ח: כאשר אנו חפצים לדעת אם אומן מסוים כגון סנדלר או חייט מרוצה ממלאכתו, בידנו לבדוק זאת. הכיצד?! עלינו לראות אם מוסר ומלמד הוא את אומנותו לבניו אחריו.. אם אכן עושה כן, סימן בדוק הוא כי מרוצה האומן ממשלח ידו ושמח להורשה לבניו. כן גם אנו, אם באנו לבדוק את מצבנו בתורה וביראת שמים, המבחן מסור בידנו, אם מלמדים אנו את התורה והמצוות לבנינו אחרינו, סימן כי אהבת התורה בלבנו, אך אם חלילה רואים אנו אב שאינו מקפיד ואינו מוסר נפשו על חינוך ילדיו לתורה ולמעשים טובים. זו ראייה כי האב עצמו צריך חיזוק..

מתוך וקראת לשבת עונג

"ואנכי הסתר אסתיר פני מזהב"...

על חיינו המסורים בידך...

נצייר לעצמנו אדם שנסע לטיול, נעמד ליד צוק גבוה ולפתע הוא מועד ומתחיל להדרדר.. הוא כבר נמצא בין שמים לארץ והנה מושיהו מושיט לו יד ותופס אותו ומתחיל למשוך אותו כלפי מעלה, אם כעת יעזבו מושיעו אפילו לרגע קט זהו סופו..

חיינו מסורים בידי הקב"ה בכל עת ובכל שעה, (גם אם אנו לא חשים זאת תמיד). רגע אחד של הסתר פנים וכבר נצבים לפנינו צרות נוראות..

הגר"ש פינקוס זצ"ל

"ואמר ביום ההוא הלא על כן אין א-להי בקרבי מצאוני הרעות האלה" (ל"א, י"ז)

חייב כל יהודי

להטלין שיה' שוכן בקרבו ושהוא עלנו בעת צרה, רק לשנתרופפה טלונתנו והוא לפקפק וחושב "על כן אין טלתי בקרבי" טאז "למטלונתי הרעות הטלתי.."

הסבט לקלם זצ"ל

טלר פעם,

שלתי טלונתי לקבל על

עצלנו לפני יום כיפור

ללמוד לוסה,

טאן יום כיפור לכפר

על עוונותינו.

לחנך תפארת שלמשון

אין לך אדם
ללא יסורין...

אשרי מי שבאים
עליו יסורים
מלימוד תורה.

בראשית רבה

זכות הלימוד בעלון להצלחת ליאור כהן בן מזל הי"י

לפייס את חברו בערב יום הכיפורים

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

שנינו במשנה (יומא פ"ח מ"ט) עבירות שבין אדם למקום (כלפי ה') יום הכיפורים מכפר, עבירות שבין אדם לחברו אין יום הכיפורים מכפר, עד שירצה (שפי"ס) את חברו, שנאמר (ויקרא ט"ז ל') "מכל הטאותיכם לפני ה' תטהרו" דהיינו החטאים שהם כלפי ה' ולא חטאים שבין אדם לחברו. נמצאנו למדים שאע"פ שיום הכיפורים הוא יום מחילה וסליחה, מכל מקום בעבירות שבין אדם לחברו, שבהן החטא הוא כפול גם כלפי ה' יתברך וגם כלפי חברו, אין ה' מוחל עד שחברו ימחל לו. ולכן:

א. אם ציער את חברו בממונו, דהיינו שגזלו או עשקו, ישלם לחברו מה שחייב לו, וגם יבקש ממנו מחילה.
ב. אם ציער את חברו בדברים, דהיינו שהעליבו או פגע בו וכל שכן אם הכלימו והלבין את פניו ברבים (שהוא נחשב כשופך דמים), צריך לבקש ממנו מחילה.

ג. צריך לבקש מחילה מהוריו, על מה שחטא ופגע בכבודם, שעבר בזה גם על מצוות 'כיבוד אב ואם', והתורה השוותה את כבודם לכבוד ה' ('איש אמו ואביו תראו', 'את ה' אלהיך תירא').

ד. צריך האיש לבקש מחילה מאשתו (וההירו חכמים לבל יפגע באשתו שהרי 'דמעתה מצויה'), על מה שזלזל בכבודה ולא נהג בה כראוי. וכן האישה תבקש מחילה מבעלה, על שלא נהגה בו כבוד ויראה.

ולאחר שפייס את חברו ומחל לו, אז יבקש האדם מחילה מבורא עולם על שציער את חברו, וה' יתברך ברחמיו ימחול לו.

"כי קרוב אליך הדבר מאוד בפיך ובלבבך לעשותו"

אם יאמר בפיו ויהרהר האדם בלבו שמכוון בכל מעשיו כדי שיוכל לעבוד את ה' ולקיים את מצוותיו כי אז השעות שעסק בענייני העולם הזה נחשבים לו לקיום התורה וזה באמת קרוב ואפשרי לאדם לחשוב כך..

אוצרות התורה

הדמויות הכי חשובות בעיני הבנים הם האבא והאמא שלהם, ואיך שהם יראו אותם מתפללים - כך הם יתפללו. איך שהם מברכים - כך הם יברכו. ואיך שהם שומרים את הטבת - כך הם ישמרו..

ובחרת בחיים

אם בן יבוא לאביו ויבקש שטר של מאתיים שקל בטענה שהוא צריך את זה מאוד, ואביו יראה איך הוא מקפל את השטר, עושה ממנו סיגריה, מתחיל לעשן, ואף משליך את האפר על הרצפה עד שנגמר השטר, וכעבור חמש דקות יבקש מאביו שטר נוסף - בוודאי שהאב לא ימהר לתת לו שוב.

אם כן, כל יום הנשמה עולה והאדם רוצה אותה לעוד 24 שעות של חיים ששוים כמובן יותר מכסף, כי האדם מוכן לתת את כל כספו רק כדי לחיות עוד חודש או קל וחומר שנה.

והקב"ה מסתכל מה האדם עשה אתמול, ולצערנו הרבה פעמים שרפנו אותם בשטויות והבלים. וכל עבירה שאנחנו עושים מצערת מאוד את הקב"ה. ובכל זאת הוא, ברחמיו המרובים, מחזיר לנו את נשמתנו בחמלה, וזה מה שאומרים "מודה אני לפניך מלך חי וקיים שהחזרת בי נשמתי בחמלה", שה' יתברך מחזיר, כי הנשמה עצמה לא רוצה לחזור.

ומה שאנו אומרים "רבה אמונתך", אחד הפירושים הוא שמתרבה אצלי האמונה שאתה, הקב"ה, מאמין בי שאחזור בתשובה, והראיה היא שהחזרת לי את נשמתי. ולפעמים האדם מתייאש מן התשובה והוא זה שגורם לעצמו את הבעיות...

כשמגיעים עשרת ימי תשובה, תקנו לנו חז"ל לומר
בנוסח התפילה את המילים "אבינו מלכינו"

פעמים רבות. מדוע?

כי השי"ת הוא אבינו! אם ידוע לי שלאבי יש בבנק תוכנית חסכון של כמה אלפי דולרים - אני מרגיש יותר טוב, כי הוא קרוב, מורגש ומוחשי אצלי!

לעומת זאת כשמדובר על השי"ת, גם אחרי שצועקים כל כך הרבה פעמים "אבינו, אבינו" - הוא נשאר מרוחק מאיתנו. אבל אם נדע שאבינו שבשמים הוא אבא חי, והוא עשיר גדול, טוב לב ואוהב אותנו אהבה עצומה - לא תהיה לנו כל סיבה להעצב!

מתוך תפארת שמשון.

"ועתה ישראל בזה ה' א-לוהיך דורש מעמך"

העצה היעוצה לפני מי שמבקש לעשות תשובה למחות מפניו את כל עברו ולחשוב שזה עתה נולד ומתייצב על דרך טוב, לעשות אך את הטוב והישר בעיני ה'...

אוצרות התורה

אלמלי היו ישראל יודעים אהבה שאוהב הקדוש ברוך הוא את צמו, היו רצים אחריו ושואגים ככפירים מרב אהבה אליו יתברך.

אלא נשזו עצת ה' צר שפבין ממצבך שהנך שנאוי ומתעב מלפני ה', וזה שקר גדול, שקלא ה' מכריז ואומר: "את אשר יאהב ה' יוכיח".

הזכר הקדוש

זרכי ה' נסגרוג חמה, זאכ כז מה שנכאק זק טוב,
הוא באוג טוב, זאכ כז מה שנכאק זק רע הוא באוג רע.

וגרז אוצרות הגורג